

[Ragnhild Andersen.]

at man til Alders- og Invalidere- og Rentenyderne udbetalte et Dyrtdstillæg paa 20 pCt. af den ordinære Rente i Henhold til Folkeforsikringsloven. Dette Forslag kom aldrig til Behandling her i Tinget. Vi fremsatte senere, i 1938—39, et Forslag om Forhøjelse af Rentesatserne med 20 pCt. og foreslog, at de særlige Satser for Kvinder bortfaldt, saaledes at Kvinder opnaede Rente paa Højde med Mænd. Dette Forslag kom kun til første Behandling her i Tinget; det kom aldrig videre. Senest har vi, i 1939—40, forelagt Forslag om et Dyrtdstillæg paa 30 pCt. til den ordinære Rente til Alders- og Invalidere- og Rentenyderne. Det kom til første Behandling her i det høje Ting den 15. November og var til anden Behandling den 16. November og blev forkastet med 90 Stemmer mod 2. Alle Partier inklusive det Parti, der i Dag stiller Forslag, Socialdemokratiet, gik paa dette Tidspunkt mod det Forslag, vi dengang stillede om Forbedringer af Vilkaarene for de gamle og Invalidere- og Rentenyderne.

Men naar Forslaget ligger her paa Bordet i Dag, har jeg sagt, at det er godt, at det er kommet frem, saa meget mere som der jo er vakt Forhaabninger og Forventninger hos Alders- og Invalidere- og Rentenyderne rundt omkring i Landet, der dels har været opmærksomme paa Partiernes Holdning under Valgkampen forud for 30. Oktober, og som dels ogsaa har været opmærksomme paa de Debatter, der har fundet Sted herinde i Rigsdagen saavel i Sommer som nu i December Maaned. Man kunde vel med Rette forvente og har vel ogsaa forventet, at Regeringen havde udvist et vist Initiativ i den Henseende, og jeg tør igen minde om, at den højtærede Socialminister i Sommer udtalte, at netop Venstre havde benyttet Lejligheden til, medens der ikke var saa meget Rigsdagsarbejde, at udarbejde Planer for en Forbedring af denne Lovgivning, og det gav vel Grund til at forvente, at netop Regeringspartiet var særlig rustet med Hensyn til Forslag om Forbedringer for Alders- og Invalidere- og Rentenyderne.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen jo, at man ikke havde Sikkerhed for, at Regeringspartiet i indeværende Rigsdagsperiode vilde forelægge Forslag. Jeg tror ogsaa, at der ude hos Rentenyderne er fremkaldt en vis Pessimisme, ikke mindst grundet paa Udtalelser, der er faldet fra den højtærede Socialminister. Det var ikke alene Statsministeren, der vakte Opsigt ved sin Esbjergtale; jeg kan oplyse, at ogsaa Socialministeren ved sine Udtalelser i Es-

bjerg har vakt Opsigt blandt Rentenyderne. En gammel Rentenyder paa 85 Aar har skrevet til mig i den Anledning — hvis jeg maa faa den højtærede Formands Tilladelse til at citere —, at efter at man havde læst den højtærede Socialministers Tale i Esbjerg,

„sank de høje Forventninger hos mange Aldersrentenydere langt under dagligt Vande. Og nu spørger man: Hvor skal vi nu vende os hen om Støtte, for nu har vi i 6 Aar spinket og sparet, lappet og stoppet vort Undertøj, saa det ligner de jyske sortbrogede Køer, og anden Beklædning kan vi heller ikke faa, skønt vi trænger stærkt“.

Det, der har gjort Indtryk paa denne Rentenyder og sikkert paa flere, er, at Socialministeren har udtalt: Vi kan tænke os en Forbedring af Forsorgen for Rentenydere, men hvis vi skal kunne reformere, maa der være gode Beskæftigelsesforhold, saa der gennem Produktion kan skabes Grundlag for at bære de Udgifter, som den vidtgaende sociale Lovgivning skaber. Disse Udtalelser gav Grund til at formode, at man fra Regeringspartiets Side havde store finansielle Betæneligheder, ligesom man jo ogsaa havde det i December Maaned under Behandlingen af Forslaget om Eengangshjælpen, og det har, som sagt, frembragt en Pessimisme hos Rentenyderne og en Nervøsitet for, at det virkelig skulde gaa saadan, at man igen vilde lade deres Vilkaar vedblive at være saa daarlige, som de er.

Om det Forslag, der ligger her paa Bordet, og som vi skal behandle i den kommende Tid, vil jeg sige, at Kravet om, at Rentens Grundbeløb skal forhøjes med 10 pCt., som det foreslaas i første Afsnit, virker rent umiddelbart som et meget ringe Beløb. Naar man tænker paa, at Aldersrentenyderne rundt omkring Landet over har 58 Kr., 60 Kr. og omkring 70 Kr. i Rente, vil man se, at en Forhøjelse paa 10 pCt. ikke vil batte ret meget i deres Indkomster, og her er jo et Spørgsmaal, som man maa behandle i Udvalget, fordi det er kædet sammen med en Række andre Bestemmelser, nemlig Spørgsmaalet om at lade de nuværende skønsmessige Tillæg bortfalde, overgaa til faste Tillæg, og at man samtidig vil yde Huslejhjælp. Hertil kommer saa en Række Foranstaltninger, som man naturligvis maa sammenarbejde og se paa, hvordan de vil komme til at virke under eet, for det fremgaar jo af de Tal, som den højtærede Socialminister har forelagt her i Dag fra de Udregninger, der er foretaget i Ministeriet, at Udgifterne efter det Forslag, som Alders-